ΣΧΕΔΙΟ ΘΕΣΕΩΝ
ΓΙΑ ΤΟ 3° ΤΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΝ

Εισηγητικό κείμενο
προς την ΚΠΕ

Δ. ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ

I. Η ΠΑΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ Ο ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

- Η κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και των άλλων καθεστώτων στις χώρες του λεγόμενου «υπαρκτού σοσιαλισμού» είναι ολοφάνερο ότι σηματοδότησε μια νέα επώδυνη φάση στην ιστορία της ανθρωπότητας.

- Η ήττα και η κατάρρευση του σοσιαλιστικού μοντέλου που οικοδομήθηκε στο ανατολικό μπλοκ στα πρότυπα του σοβιετικού σοσιαλισμού προκάλεσε στο εργατικό και επαναστατικό κίνημα ισχυρό σοκ. Τάσεις απογοήτευσης και παραίτησης, ιδεολογικές αμφισβητήσεις και συγχύσεις, υποχώρηση των εργατικών και κοινωνικών αγώνων, βαθιές διαιρέσεις και διασπάσεις στις γραμμές των σοσιαλιστικών, κομμουνιστικών, εργατικών κομμάτων και γενικά στις γραμμές της Αριστεράς.

- Διαβαίνουμε την εποχή της κυριαρχίας του ιμπεριαλισμού, της μεγάλης **νεοφιλελεύθερης συναίνεσης** των κυρίαρχων πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων στις αναπτυγμένες χώρες του καπιταλισμού. Ο νεοφιλελευθερισμός, ως στρατηγική έκφραση του καπιταλισμού της εποχής μας, δεν προβάλλεται μόνο αλλά και επιβάλλεται ως πολιτική επιλογή, αλλά και ως «μονόδρομος» για τις σύγχρονες κοινωνίες. Συχνά δηλώνεται ότι αντιπροσωπεύει το «τέλος της ιστορίας» και έχει ανακηρυχθεί ως οικουμενικό πρότυπο που είναι απαραίτητο να επιβληθεί σε κάθε γωνιά του πλανήτη μας, πέρα και πάνω από εθνικές ιδιομορφίες, διαφορετικές παραδόσεις και πολιτιστικές αναφορές.

- Η «στροφή» των συντηρητικών κομμάτων προς το νεοφιλελευθερισμό, που ξεκίνησε από τη δεκαετία του '80, είναι σήμερα **συνολική** και στις πλείστες των περιπτώσεων άκρως **επιθετική**. Στην Ελλάδα, την εφαρμογή των νεοφιλελεύθερων δογμάτων εγκαινίασε, με ένα πιο συστηματικό, σαρωτικό, αλλά όχι πάντα «αποτελεσματικό» τρόπο, η κυβέρνηση του κ. Κ. Μητσοτάκη στις αρχές της δεκαετίας του '90 και έκτοτε συνέχισε, με διαφορετικό τρόπο και ευελιξία, η κυβέρνηση Παπανδρέου και με μεγαλύτερη συνοχή και «αποτελεσματικότητα», στο όνομα του «εκσυγχρονισμού», η κυβέρνηση του κ. Κ. Σημίτη.

- Οι νεοφιλελεύθερες δοξασίες ηγεμονεύουν σήμερα, **σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό,** σ΄όλα τα σοσιαλδημοκρατικά και σοσιαλιστικά κόμματα, πέρα από το πλήθος των ιδιομορφιών τους, με πιο χαρακτηριστικά τα παραδείγματα των ηγεσιών Μπλέρ, Σραίντερ, Ντ' Αλέμα, αλλά και του Σημίτη στην πραγματικότητα της χώρας μας. Η σοσιαλφιλελεύθερη **προσαρμογή** των κυρίαρχων κύκλων της σοσιαλδημοκρατίας βρίσκεται σε **γοργή εξέλιξη** παρά τις αντιδράσεις και τις διαφοροποιήσεις, συχνά ουσιαστικές και δραματικές στους κόλπους της

- Οι ηγετικοί κύκλοι της **σύγχρονης σοσιαλδημοκρατίας** εγκαταλείπουν ως ξεπερασμένες τις αντιλήψεις του μεταπολεμικού **«κοινωνικού κράτους»**, θεωρούν ως περιττό και δυσβάστακτο βάρος την **πλήρη απασχόληση** και ως αναχρονιστικές τις παραδοσιακές **κοινωνικές και ταξικές αναφορές** των κομμάτων τους. Μεταφράζουν την κρίση του κράτους πρόνοιας της δεκαετίας του '70, που οι ίδιοι βάσισαν σε μεγάλο βαθμό στη διεύρυνση των ελλειμμάτων και το πληθωριστικό κοινωνικό χρήμα **αντί** στην αναδιανομή του πλούτου, ως κρίση των

κοινωνικών εγγυήσεων γενικώς, επωφελούμενοι και από την υποχώρηση της ριζοσπαστικής Αριστεράς και του ταξικού συσχετισμού δυνάμεων.

- Σήμερα, οι ιθύνοντες σοσιαλδημοκρατικοί κύκλοι, κάτω από τις πιο διαφορετικές σημαίες, του «τρίτου δρόμου», του «νέου κέντρου», της «Κεντροαριστεράς» ή απλά του «εκσυγχρονισμού», επιχειρούν να αντικαταστήσουν το παλιό κοινωνικό σοσιαλδημοκρατικό συμβόλαιο με ένα νέο συμβόλαιο υπό την κυριαρχία των πιο **ισχυρών και προωθημένων** μερίδων του **κεφαλαίου, των νέων δυναμικών χρηματοοικονομικών ελίτ** και των **ανερχόμενων** τμημάτων των **μεσοστρωμάτων. Εμφανίζονται** ως οι **εγγυητές** του **νέου Ατλαντισμού και μιας** πιο **«διορατικής»** και **«αποτελεσματικής»** νεοφιλελεύθερης **αναδιάρθρωσης που θα εξασφαλίζει την «κοινωνική ειρήνη».**

- Σήμερα στο κατώφλι του 2000 ζούμε την **αποτυχία** και τα **όρια του νεοφιλελευθερισμού,** στις πιο διαφορετικές εκδοχές του, διεθνώς και στην Ευρώπη. Ο νεοφιλελευθερισμός επιχειρεί, στη φάση της δεύτερης «μεταβιομηχανικής» νεωτερικότητας, **ν'αναζωογονήσει τον καπιταλισμό** μέσω γενικευμένων απορυθμίσεων, μ'ένα ισχυρό κράτος - «χωροφύλακα» της «ελευθερίας» των αγορών, με νέες μορφές ταχύτερης κεφαλαιακής συσσώρευσης, με την ευρεία εισαγωγή των νέων τεχνολογιών και νέων ευέλικτων τύπων και μορφών οργάνωσης της παραγωγής και των υπηρεσιών, μέσω εκτεταμένων ιδιωτικοποιήσεων και την ενθάρρυνση μιας νέας συγκέντρωσης του κεφαλαίου δια συγχωνεύσεων και εξαγορών, μέσω της υπερανάπτυξης της «εικονικής» οικονομίας και των κεφαλαιαγορών, με ευρείες επενδύσεις «φτηνού κόστους» σε αντίστοιχες περιοχές του πλανήτη και τέλος με τη ριζική αλλαγή της σχέσης κεφαλαίου και εργασίας. Ο νεοφιλελευθερισμός την προσπάθειά του αυτή **αποτυγχάνει δραματικά** να απαντήσει στα πιο κρίσιμα και θεμελιώδη προβλήματα των σύγχρονων κοινωνιών: τη βιώσιμη και ασφαλή ανάπτυξη, τη δίκαιη κατανομή του πλούτου, την απασχόληση, την εξασφάλιση της μεγάλης πλειοψηφίας των πραγματικών εισοδημάτων από μισθούς, την προστασία του αστικού και φυσικού περιβάλλοντος μαζί με την προστασία της υγείας και της ποιότητας της ζωής, την εξασφάλιση, τέλος ενός ανεκτού πλαισίου κοινωνικών εγγυήσεων, εργασιακών και κοινωνικών σχέσεων. Αντίθετα, οι μεγάλες κεφαλαιακές και **οικονομικές** αναδιαρθρώσεις μαζί με το όλο και **μεγαλύτερο** άνοιγμα στον παγκόσμιο ανταγωνισμό, συνοδεύονται με **περισσότερη** ανασφάλεια, **αλματώδη** διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων, μόνιμη υψηλή ανεργία, όλο και πιο εκτεταμένες επισφαλείς θέσεις εργασίας, έντονα φαινόμενα κοινωνικού αποκλεισμού και περιθωριοποίησης, ταχεία υποβάθμιση του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής, συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους, διάλυση των εργασιακών σχέσεων και «υπερεκματάλλευση» ενός νέου «υποπρολεταριάτου» χωρίς δικαιώματα, που αντιπροσωπεύουν οι πολυάριθμοι ξένοι μετανάστες των αναπτυγμένων «μητροπόλεων». Αυτά δεν σημαίνουν κατ'ανάγκη λιγότερο πολιτική ή λιγότερο κράτος. Σημαίνουν **διαφορετικού τύπου πολιτική** που στηρίζεται σε ένα **αγοραίο** αυτοματισμό, στην εξατομίκευση, στις κινήσεις κορυφών και δημόσιων σχέσεων, σε καινούργιες επικοινωνιακές βάσεις, πελατειακές, συντεχνιακές διαμεσολαβήσεις και **διαφορετικού τύπου κράτος**, πιο ισχυρού, πιο αυταρχικού, πιο επιτελικού και επιλεκτικού. Ενός κράτους ικανού να στηρίζει τις αγορές και μία νέου τύπου συσσώρευση, να **παρεμβαίνει** στις κοινωνικές διαφορές, να διαιρεί ακατάπαυστα το κοινωνικό σώμα, να οργανώνει νέου είδους προστατευτισμούς, συναινέσεις και

περιχαρακώσεις και να **καταστέλλει** τις διεκδικήσεις και τους αγώνες του προοδευτικού και λαϊκού κινήματος όπου εκδηλώνονται.

- Οι συνέπειες του **νεοφιλελευθερισμού** σε **παγκόσμιο** επίπεδο είναι εκρηκτικές. Τεράστιες ζώνες του πλανήτη καταδικάζονται σε απέραντη υποβάθμιση. Αυξάνονται σε πρωτοφανή έκταση οι παγκόσμιες ανισότητες, η παγκόσμια φτώχεια, η παγκόσμια ανεργία και ανασφάλεια, όπως με αδιάσειστα και συγκλονιστικά στοιχεία αποτυπώνει η Έκθεση του ΟΗΕ. **Η οικολογική καταστροφή του πλανήτη με τα πολυποίκιλα** συμπτώματά **της δεν είναι μελλοντικός κίνδυνος, ούτε προφητεία, αλλά σημερινή απειλή αν όχι και πραγματικότητα.** Ο πλανήτης γνωρίζει μία ασύλληπτη και πρωτοφανή συγκέντρωση του κεφαλαίου, του πλούτου και των οικονομικών δραστηριοτήτων. Την ίδια ώρα οι τεράστιες παγκόσμιες διαστάσεις που έχει λάβει η «εικονική» οικονομία των κεφαλαιαγορών και οι κινήσεις των κερδοσκοπικών κεφαλαίων γίνονται παράγοντας νέου τύπου συσσώρευσης και εκμετάλλευσης, οξύτατων περιοδικών νομισματικών και χρηματιστηριακών κρίσεων και μοχλός για την εμπέδωση των μονεταριστικών δογμάτων στις υπανάπτυκτες και υπό ανάπτυξη χώρες και περιοχές.

Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΟ ΧΤΙΣΙΜΟ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

- Παρά τις τεράστιες δυσκολίες, η ριζοσπαστική Αριστερά, σταθεροποιείται, σε πολλές χώρες ανακάμπτει, βρίσκεται σε μια διαδικασία ανασυγκρότησης, επαναθεμελίωσης και αναζήτησης.

- Η ύπαρξη μιας **νέας σύγχρονης σοσιαλιστικής, δημοκρατικής και ριζοσπαστικής Αριστεράς** πέρα από τα δόγματα του «υπαρκτού σοσιαλισμού» και σε ρήξη με τη νεοφιλελεύθερη συναίνεση της σημερινής σοσιαλδημοκρατίας και των συντηρητικών κομμάτων αποτελεί σήμερα αναγκαιότητα και αίτημα των μαχόμενων κοινωνικών δυνάμεων. Μιας νέας Αριστεράς που επιδιώκει να επαναθεμελιώσει στις σημερινές συνθήκες και μπροστά στο **νέο αιώνα** την **προοδευτική της πρόταση** απέναντι στο νεοφιλελεύθερο καπιταλισμό και το **όραμα ενός νέου σοσιαλισμού** της εποχής μας. Αυτή τη νέα Αριστερά, συνομολογημένη από την ίδρυσή του, φιλοδοξεί να εκφράσει ο ΣΥΝ.

- Η νέα Αριστερά χρειάζεται σήμερα όχι για να απαρνηθούμε τις καλύτερες **θεωρητικές, πολιτικές και αγωνιστικές** παραδόσεις του σοσιαλιστικού εργατικού κινήματος του αιώνα που φεύγει, αλλά για να τις συνεχίσουμε, να τις πλουτίσουμε, να τις ανανεώσουμε και κυρίως να επανιδρύσουμε την επαναστατική θεωρία, την πολιτική και τον αγώνα για ένα νικηφόρο και με προοπτική σοσιαλισμό της εποχής μας. Φιλοδοξούμε να εκφράσουμε μια **νέα Αριστερά** όχι απλά γιατί τα πρότυπα του «υπαρκτού σοσιαλισμού» και της σοσιαλδημοκρατίας απέτυχαν, αλλά κυρίως γιατί όλη η προηγούμενη εμπειρία και οι σημερινές πραγματικότητες απαιτούν νέες απαντήσεις στα μεγάλα σύγχρονα προβλήματα που αφορούν: την αναζωογόνηση και ανανέωση των σοσιαλιστικών αξιών, την εμβάθυνση της δημοκρατίας, το είδος, το περιεχόμενο και τον προσανατολισμό μιας νέας ανάπτυξης, που θα αναβαθμίζει το περιβάλλον και την ποιότητα της ζωής, την αξίωση για κοινωνική δικαιοσύνη, ισότητα και πλήρη απασχόληση, την χρήση των νέων τεχνολογιών για την απελευθέρωση των ανθρωπίνων δυνατοτήτων και όχι για την εκμετάλλευσή τους, την ανάπτυξη της

παραγωγικότητας και της οικονομικής αποτελεσματικότητας, με κέντρο τον άνθρωπο και το σεβασμό στο φυσικό περιβάλλον, τα οποία έχουν ως προϋποθέσεις μια υψηλή γενική παιδεία και τη διαρκή εκπαίδευση και επανεκπαίδευση μαζί μ΄ ένα προωθημένο νέο κοινωνικό και εργασιακό πλαίσιο. Τη σύγχρονη θεμελίωση, τέλος, ενός σοσιαλισμού που θα συνενώνει ένα ανώτερο, πιο δημοκρατικό και πιο αποτελεσματικό οικονομικό κοινωνικό πρότυπο με την **οικολογία, την κοινωνική ισότητα**, την κοινωνική χειραφέτηση και απελευθέρωση των ανθρώπων.

- Η **νέα Αριστερά** που φιλοδοξούμε να εκφράσουμε είναι:
- δύναμη πατριωτικής ευθύνης με μέτωπο κατά του εθνικισμού και κάθε μορφής ξενοφοβίας και ρατσισμού.
- δύναμη πλανητικού διεθνιστικού προσανατολισμού και αλληλεγγύης με οικουμενικό όραμα και πρόταση ενάντια στην παγκοσμιοποίηση του νεοφιλελευθερισμού και του ιμπεριαλισμού
- δύναμη αριστερού ευρωπαϊκού προσανατολισμού και αγώνα για μια άλλη προοδευτική και σοσιαλιστική Ευρώπη των λαών και των εργαζομένων
- δύναμη ειρήνης, συνεργασίας, σταθερότητας και συνανάπτυξης των Βαλκανίων
- δύναμη πρωτοπόρα των αγώνων της εργατικής τάξης και των καταπιεσμένων κοινωνικών στρωμάτων και των λαών.
- μια παράταξη που στηρίζεται και στηρίζει τα **κοινωνικά κινήματα** και τους **κοινωνικούς αγώνες** σεβόμενη την αυτονομία τους
- μια πολιτική δύναμη που ενσωματώνει στη στρατηγική της τις ιδέες της ριζοσπαστικής οικολογίας και που θεωρεί **ενιαίο και αδιαίρετο** τον αγώνα για την κοινωνική δικαιοσύνη, το περιβάλλον και την ποιότητα της ζωής
- δύναμη **φεμινιστική** που συνδέει άρρηκτα τους αγώνες για την κοινωνική με τη γυναικεία απελευθέρωση.

- Δεν αποδεχόμαστε το νεοφιλελεύθερο οικονομικό πρότυπο, το οποίο, πέραν των άλλων, θεοποιεί τον παραγωγισμό και τον καταναλωτισμό, ούτε τον «ανθρωπισμό» που μας υποδεικνύει και ο οποίος αναδεικνύει στην κορυφή των προτεραιοτήτων του τον ανταγωνιστικό ατομισμό και τον εγωιστικό καταναλωτισμό, ενώ θεωρεί ως κορυφαίο ανθρώπινο δικαίωμα την ανεξέλεγκτη παγκόσμια αγορά, την απόλυτη ελευθερία του εμπορίου και των επιχειρήσεων και την ιερότητα των απορυθμίσεων. Αντίθετα, υποστηρίζουμε την εφαρμογή σ΄όλο τον κόσμο και για όλους τους ανθρώπους, στο πλαίσιο των διεθνών οργανισμών και κανόνων, της οικουμενικής διακήρυξης των ανθρωπίνων και κοινωνικών δικαιωμάτων, όπως αυτή συμπληρώνεται 50 χρόνια μετά τη ψήφισή της από τα νέα δικαιώματα στην εποχή μας.

- Απορρίπτουμε έναν κόσμο που κυριαρχείται από τις ΗΠΑ, οι οποίες, προωθώντας τους δύο βραχίονες του ευρωαντλαντισμού και της αμερικανο-ασιατικής υπεραγοράς, επιδιώκουν να εδραιώσουν την πολιτική και στρατιωτική ηγεμονία τους και τη νεοφιλελεύθερη μυθοπλασία.

- Είμαστε ριζικά αντίθετοι και παλεύουμε για την κατάργηση του **νέου ΝΑΤΟ,** που υπό τη νέα δομή και αποστολή του αυτοανακηρύσσεται, πέραν από κάθε έννοια διεθνούς δικαίου, ως παγκόσμιος «χωροφύλακας» και ως υπερσύγχρονος στρατιωτικός βραχίονας, ο οποίος μπορεί να παρεμβαίνει σ΄οποιαδήποτε γωνιά

του πλανήτη για να προστατεύει τα συμφέροντα και τις «αξίες» των ΗΠΑ και του ευρωατλαντισμού.

- Απορρίπτουμε εκείνες τις ερμηνείες της «παγκοσμιοποίησης» που τη αξιοποιούν για να προωθήσουν το αμερικανικό αυτοκρατορικό δόγμα - ένας κόσμος, μια ηγεσία, μια οικονομία, ένας πολιτισμός - και να επιβάλλουν παντού τη νεοφιλελεύθερη ορθοδοξία, τις απορυθμίσεις, το μονόδρομο, τις ιδιωτικοποιήσεις, τη μείωση των μισθών κλπ, θεωρώντας ότι κάθε άλλη επιλογή αντιβαίνει τους παγκόσμιους νόμους της εξέλιξης και οδηγεί στον «απομονωτισμό».

- Είμαστε ριζικά αντίθετοι στην επαναδιατύπωση του **διεθνούς δικαίου** στη βάση των αρχών της περιορισμένης εθνικής κυριαρχίας, της αποδυνάμωσης και χειραγώγησης του ΟΗΕ και **σ΄ένα νέο** είδος «στρατιωτικού ανθρωπισμού» και προσχηματικών ανθρωπιστικών εκστρατειών που καταλήγουν σε προσχηματικές και αυθαίρετες στρατιωτικές επεμβάσεις του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και των εκάστοτε συμμάχων τους.

- **Διαφωνούμε** ριζικά με την αντίληψη ότι η νέα τάξη των ΗΠΑ, των αγορών, των παγκόσμιων χρηματοοικονομικών, του ελεύθερου εμπορίου και της υπεροχής των πολυεθνικών ομίλων, διαφυλάσσει την ειρήνη και τη συνεργασία, ενώ αποθαρρύνει πολέμους. Αυτή η νέα τάξη, αντιθέτως, αναπτύσσοντας τις ανισότητες, τη φτώχεια και τους ανταγωνισμούς στην οικονομία, τη γεωπολιτική και την ιδιοποίηση των γήινων πόρων, ενθαρρύνει εθνικισμούς, ρατσισμούς, περιβαλλοντικές καταστροφές, θρησκευτικούς φανατισμούς, παροξύνει αντιθέσεις και προκαλεί πολέμους. Η ίδια η αμερικάνικη κυριαρχία, που προβάλλεται ως αιώνια, έχει σαφή όρια και περιορισμένες δυνατότητες. Στο άμεσο μέλλον, η αμφισβήτηση της από φιλόδοξες μεγάλες χώρες αλλά και από μεσαίες δυνάμεις θα μεγαλώνει και επομένως θα επιχειρεί να συντηρείται με όλο και μεγαλύτερους πολέμους και στρατιωτικές επεμβάσεις. Η εποχή της κυριαρχίας των ΗΠΑ και του οικουμενικού νεοφιλελευθερισμού δεν είναι εποχή σταθερότητας, αλλά αστάθειας και πλανητικής αταξίας. Είναι μια εποχή αύξουσας **στρατιωτικοποίησης** της διεθνούς ζωής, η οποία έχει ήδη πάρει μεγάλες διαστάσεις, με όλο και περισσότερες χώρες να μπαίνουν σε μια εφιαλτική κούρσα εξοπλισμών και απόκτησης σύγχρονων και πιο καταστροφικών όπλων (πυρηνικά όπλα, «έξυπνα όπλα», βαλλιστικοί πύραυλοι όλων των τύπων και κάθε βεληνεκούς, σύγχρονα μαχητικά αεροπλάνα, δορυφόροι στρατιωτικής χρήσης κλπ). Κυρίως, όμως, η εποχή μας θα είναι μια εποχή μεγάλων **κοινωνικών και ταξικών αγώνων,** ανασυγκρότησης και **επαναθεμελίωσης της Αριστεράς και του σοσιαλισμού στον 21^{ο} αιώνα**. Αυτή η προσπάθεια θα εκφράσει τις συσσωρευμένες δυνατότητες για να υπερβούμε τις αντιθέσεις και αντιφάσεις της σύγχρονης καπιταλιστικής ανάπτυξης που παράγουν ανασφάλεια, ανισότητες και κινδύνους σε πλανητική κλίμακα.

ΙΙ. Ο ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Η Ευρώπη των λαών και των εργαζομένων παραμένει αδιαπραγμάτευτος και θεμελιώδης σκοπός και το μεγάλο όραμα της σοσιαλιστικής Αριστεράς στην ήπειρό μας.

Η πραγματοποίηση αυτού του σκοπού απαιτεί μια επίπονη και μακρόχρονη διαδικασία σκληρών αγώνων των ευρωπαϊκών λαών, την αλλαγή των συσχετισμών υπέρ των δυνάμεων της Αριστεράς και της προόδου και ταυτόχρονα απαιτεί ένα μονιμότερο στρατηγικό σχέδιο συντονισμού της ευρωπαϊκής αριστεράς που θα απαντά πειστικά στα σύγχρονα προβλήματα που θέτει η διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Η ευρωπαϊκή επιλογή του ΣΥΝ είναι αδιαπραγμάτευτη. Όμως η αποδοχή της μεγάλης πρόκλησης στο μακρύ όσο και δύσκολο δρόμο της ευρωπαϊκής ενοποίησης δεν πρέπει να κατανοείται ως αποδοχή των νεοφιλελεύθερων όρων και πολιτικών που η διαδικασία αυτή σήμερα συντελείται. Η επιλογή του ευρωπαϊκού δρόμου δεν αντανακλά μια πολιτική ενσωμάτωσης του ΣΥΝ στις πολιτικές και τις στρατηγικές επιδιώξεις του ευρωπαϊκού νεοφιλελευθερισμού αλλά αντίθετα, επιβάλλει το άνοιγμα διαρκών και ενιαίων μετώπων των ευρωπαϊκών λαών και των εργαζομένων ενάντια στις ευρωπαϊκές στρατηγικές του πολυεθνικού και ευρωπαϊκού κεφαλαίου και των πολιτικών και ιδεολογικών εκφράσεων του.

Απορρίπτουμε την πολιτικής της αποδέσμευσης της χώρας από το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι αλλά ταυτόχρονα απορρίπτουμε την Ευρώπη του νεοφιλελευθερισμού, του ανταγωνισμού και της κυριαρχίας των αγορών.

Η Ευρώπη που οικοδομείται σήμερα βρίσκεται στον αντίποδα της Ευρώπης των λαών και των εργαζομένων, ξένη προς τις προσδοκίες τους και αντίθετη με τα συμφέροντά τους.
Είναι η Ευρώπη των πολυεθνικών και των μονοπωλίων, των τραπεζών και των χρηματιστηρίων, των στρατιωτικών επεμβάσεων και των εξοπλισμών, δύναμη νέων διαιρέσεων και ανταγωνισμών στην Ευρώπη και τον κόσμο.

Εκφράζουμε την αντίθεσή μας στους όρους των συνθηκών του Μάαστριχ, της Λευκής Βίβλου και του Άμστερνταμ καθώς και το «σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης».

Οι συνθήκες αυτές και όροι που περιέχουν συγκροτούν μια βαθιά αντιλαϊκή πολιτική νεοφιλελεύθερου χαρακτήρα η οποία επιδιώκει να θεμελιώσει το μοντέλο της αμερικάνικης κοινωνίας στην Ευρώπη, πάνω στα ερείπια των δημοκρατικών, κοινωνικών και εργατικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων των ευρωπαϊκών λαών.

Το ευρωπαϊκό οικοδόμημα προωθείται σήμερα με τη συναίνεση των σοσιαλδημοκρατικών, «κεντροαριστερών» και κεντροδεξιών δυνάμεων ως μια Ευρώπη του ατλαντισμού υπό την ηγεμονία της ιδεολογίας του νεοφιλελευθερισμού και την κυριαρχία των πολυεθνικών και μονοπωλιακών ενώσεων. Η συμμαχία αυτών των δυνάμεων προώθησαν και προωθούν τις πολιτικές της ονομαστικής σύγκλισης και της οικονομικής και νομισματικής ενοποίησης (ΟΝΕ) των χωρών – μελών.

Αυτές οι δυνάμεις προώθησαν από κοινού την πολιτική των απελευθερώσεων και του ανταγωνισμού των αγορών στρώνοντας το δρόμο για τη διείσδυση των μεγάλων μονοπωλιακών και πολυεθνικών εταιρειών, αποδιαρθρώνουν την Κοινή Αγροτική Πολιτική, θέτοντας υπό διωγμό τα μεσαία και φτωχά στρώματα των αγροτών και αγροτικές μεσογειακές καλλιέργειες, υιοθέτησαν τη διακήρυξη για το νέο ρόλο του

ΝΑΤΟ που τον καθιστά παγκόσμιο αστυνόμο των διεθνών εξελίξεων, ακύρωσαν κάθε σχέδιο δημοκρατικής πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης, αρνούνται την αύξηση των ισχνών πόρων του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού και διευθύνουν τις ευρωπαϊκές υποθέσεις μέσα από ένα αντιδημοκρατικό σύστημα δικτατορικής απολυταρχίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Συμβουλίου ερήμην των λαών, των εθνικών κοινοβουλίων και με τον παραμερισμό του ευρωκοινοβουλίου από τα μεγάλα ζητήματα του μέλλοντος της Ευρώπης.

Αν η μητρική συνθήκη του Μάαστριχ θεμελίωσε τους στόχους της αναδιανομής του εισοδήματος υπέρ του κεφαλαίου, της αποδιάρθρωσης των εργασιακών σχέσεων και την υπονόμευση του λεγόμενου κοινωνικού κράτους, η ΟΝΕ, που ανακηρύχθηκε σε μονόδρομο, χρησιμοποιήθηκε ως πρόσχημα και ως το βασικό εργαλείο που ενοχοποιείται: Για την έκρηξη της ανεργίας σε όλες τις χώρες της ΕΕ, τη δραστική μείωση του εργατικού και λαϊκού εισοδήματος και των συντάξεων τη συρρίκνωση και την κατάργηση κοινωνικών παροχών, την καταστροφή ευρύτατων στρωμάτων στην αγροτική οικονομία, το εμπόριο και τη βιοτεχνία, τις ιδιωτικοποιήσεις δημοσίων επιχειρήσεων, για τις νέες ζώνες φτώχειας, απόγνωσης και περιθωριοποίησης που απλώνονται όλο και περισσότερο σε ευρύτερα στρώματα της εργατικής τάξης, της νεολαίας και των γυναικών.

Η ενιαία φιλελεύθερη ευρωπαϊκή αγορά, το «ευρώ», το σύμφωνο σταθερότητας και η ανάθεση της ενιαίας νομισματικής πολιτικής στην Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα, η οποία είναι εκτός κάθε πολιτικού ελέγχου, συγκροτούν έναν ισχυρότατο μηχανισμό πειθάρχησης και πολιτικών εξαναγκασμών που οριοθετεί τα πλαίσια των οικονομικών πολιτικών και όχι μόνο, στις χώρες μέλη, στην κατεύθυνση ενίσχυσης των συμφερόντων, των επιδιώξεων και των θέσεων του κεφαλαίου και ανακατανομής πλούτου και ισχύος, προς όφελος των οικονομικά ισχυρών.

Η πολιτική του ευρωατλαντικού άξονα που επίμονα προωθούν στον πολιτικό, στρατιωτικό και οικονομικό πεδίο οι ΗΠΑ και ορισμένες δυνάμεις της ΕΕ διαμορφώνουν τους όρους μιας νέας ισχυρής ιμπεριαλιστικής συμμαχίας και μια νέα ισχυρή απειλή κατά των δημοκρατικών ελευθεριών, της ανεξαρτησίας και των δημοκρατικών δικαιωμάτων των λαών.

Η διεύρυνση της Ένωσης χωρίς δημοκρατική πολιτική εμβάθυνση, χωρίς εγγυήσεις δημοκρατίας και διαφάνειας, χωρίς αντίστοιχους πόρους στα πλαίσια μιας πολιτικής πραγματικής σύγκλισης και αλληλεγγύης και χωρίς ενίσχυση των κοινωνικών δικαιωμάτων, εμπεδώνουν και διευρύνουν τον αδυσώπητο ανταγωνισμό των αγορών πολλαπλών ταχυτήτων, ενισχύουν το βαθμό εκμετάλλευσης λαών και χωρών και την ηγεμόνευση των ισχυρών χωρών οι οποίες θα διαδραματίζουν όλο και πιο δεσποτικό ρόλο στην πορεία της.

Ο ΣΥΝ είναι δύναμη ενός μάχιμου αριστερού ευρωπαϊσμού.
Αγωνιζόμαστε για μια Ενωμένη Ευρώπη αυτόνομη, δημοκρατική και σοσιαλιστική. Μια Ευρώπη της εργασίας, της απασχόλησης και της ανάπτυξης. Δύναμη ειρήνης και ισότιμης συνεργασίας μεταξύ των λαών τους και των λαών όλου του κόσμου.
Μια Ευρώπη της οικολογίας και του σεβασμού των πολιτισμών όλων των λαών της. Η Ευρώπη των λαών και των εργαζομένων για την οποία αγωνιζόμαστε δεν μπορεί να είναι μια νέα ιμπεριαλιστική δύναμη στη μάχη της ισχύος για την ηγεμονία, την καταλήστευση των λαών και τη διανομή και αναδιανομή του παγκόσμιου πλούτου σε

όφελος των ισχυρών αλλά μια Ευρώπη που προτάσσει και αγωνίζεται για την εφαρμογή μιας νέας δημοκρατικής και δίκαιης οικονομικής τάξης στον κόσμο ενάντια στην παγκοσμιοποίηση του νεοφιλελευθερισμού και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και εξαναγκασμών.

Ο ΣΥΝ καλεί τις σοσιαλιστικές δυνάμεις στην Ευρώπη όλες τις δυνάμεις στην Ευρώπη όλες τις δυνάμεις της αριστεράς και της οικολογίας, το προοδευτικό συνδικαλιστικό κίνημα τους μισθωτούς τους αγρότες, τους ανθρώπους του πολιτισμού, της επιστήμης και της τέχνης και ιδιαίτερα τη νεολαία μας να σταθούν στην πρωτοπορία των αγώνων για να αλλάξουμε την πορεία της Ευρώπης για να χτίσουμε τη δημοκρατική Ευρώπη των λαών και των εργαζομένων.

Σ΄αυτή την πορεία προτείνουμε ένα πλαίσιο στόχων και αιτημάτων:

1. Στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ενοποίησης αγωνιζόμαστε για μια αυτόνομη ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική και μια πολιτική άμυνας και ασφάλειας που θα εγγυάται τα ευρωπαϊκά σύνορα και θα δρα ως παράγων ειρήνης και φιλίας μεταξύ όλων των λαών. Παλεύουμε για την κατάργηση του ΝΑΤΟ και όλων των δομών που επιβάλλουν την αμερικάνικη επικυριαρχία.
Διακηρύσσουμε ότι είναι ανάγκη να αρχίσει αμέσως μια καμπάνια για τη μείωση των στρατιωτικών δαπανών και των εξοπλισμών. Η Ευρώπη δεν απειλείται από κανέναν. Η δημιουργία ενός ευρωπαϊκού στρατού αμυντικού χαρακτήρα αρκεί για να εξασφαλίσει την άμυνα και την ασφάλεια της Ευρώπης.

2. Τασσόμαστε αποφασιστικά υπέρ μιας πολιτικής **πραγματικής σύγκλισης** των οικονομιών των χωρών της Ε.Ε. Αυτό απαιτεί σήμερα μια ισχυρή κατά 5% ενίσχυση του κοινοτικού προϋπολογισμού και μια πολιτική δίκαιης διανομής του ανάμεσα στις χώρες και τις περιφέρειες της Ε.Ε. Χωρίς μια τέτοια ριζική αλλαγή στον προϋπολογισμό και στις πολιτικές σύγκλισης **δεν είναι δυνατή η πλήρη απασχόληση, η κοινωνική συνοχή και σταθερότητα.**

Η δραστική προοδευτική στροφή της Ευρωπαϊκής Ένωσης **προϋποθέτει την κατάργηση του λεγόμενου «συμφώνου σταθερότητας» και την αλλαγή του χαρακτήρα της ενιαίας νομισματικής πολιτικής.** Ένας ισχυρός Κοινοτικός προϋπολογισμός και η δημοσιονομική ευελιξία των επί μέρους χωρών μπορεί να συμβάλλουν στην πραγματική σύγκλιση και την αποτροπή ισχυρών οικονομικών ανισορροπιών, υφέσεων και της κοινωνικής υποβάθμισης, ιδιαίτερα στις επιμέρους χώρες, αλλά και στο σύνολο της Ένωσης. Στόχος των αγώνων μας είναι ο πολιτικός και δημοκρατικός έλεγχος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και η επανατοποθέτηση των στόχων της ευρωπαϊκής νομισματικής πολιτικής, ώστε να συμπεριλάβουν την ανάπτυξη στην Ένωση και την πλήρη απασχόληση.

Αντιπαλεύουμε τη σημερινή αντιδημοκρατική διάρθρωση της πολιτικής διεύθυνσης της Ε.Ε. που ουσιαστικά ασκείται μακριά από κάθε ουσιαστικό έλεγχο των λαών και των εθνικών κοινοβουλίων. Οι δυνάμεις της αριστεράς στην Ευρώπη πρέπει να σχεδιάσουν να συζητήσουν και να προτάξουν ένα νέο δημοκρατικό σχέδιο πολιτικής διακυβέρνησης της Ε.Ε. που θα σέβεται τη κυριαρχία των λαών και θα εξασφαλίζει μέσα από εγγυημένες διαδικασίες την έκφραση και την εφαρμογή της βούλησής τους.

Είμαστε αντίθετοι στη **νεοφιλελεύθερη αλλαγή** και αποδιάρθρωση της **ΚΑΠ.** Ζητάμε μία Κοινή Αγροτική Πολιτική που θα **στηρίζει**:

α) Την ανάπτυξη της αγροτικής οικονομίας.

β) Εκείνα τα αγροτικά προϊόντα που η Ένωση είναι ιδιαίτερα **ελλειμματική**.

γ) Τις χώρες του **ευρωπαϊκού Νότου** στις οποίες η αγροτική οικονομία και η αγροτική απασχόληση κατέχουν ένα μεγάλο ειδικό βάρος.

- Η **ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ** πρέπει να ξαναγίνει βασικός, **δεσμευτικός και αμετάθετος** στόχος της Ένωσης στα πλαίσια μιας μαχητικής πολιτικής κατά της ανεργίας, της μερικής απασχόλησης και των άλλων ελαστικών μορφών απασχόλησης.

  Προς αυτή την κατεύθυνση προτείνουμε:

- **Τη ριζική μείωση του χρόνου εργασίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο χωρίς μείωση των αποδοχών και χωρίς όρους και προϋποθέσεις που στην ουσία αλλοιώνουν το μέτρο.**
- Τη ριζική αύξηση των ευρωπαϊκών κονδυλίων που έχουν ως κεντρικό στόχο την καταπολέμηση της αεργίας και την προστασία των ανέργων.
- Την καθιέρωση της διαρκούς δια βίου εκπαίδευσης και επανεκπαίδευσης όλων των πολιτών χωρίς επιβαρύνσεις.
- Τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης μέσα από μια αποτελεσματική πολιτική επενδύσεων του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.
- Καθιέρωση σε όλη την Ευρώπη ενός νέου συμβολαίου για τους μισθούς που θα κατοχυρώνει αυτομάτως την τιμαριθμική αναπροσαρμογή τους μαζί με το μερίδιο τους στην αύξηση του ΑΕΠ.
- Κατάργηση των ειδικών προνομιακών φορολογιακών καθεστώτων για το κεφάλαιο, τις επιχειρήσεις και τις κεφαλαιακές τοποθετήσεις που υπάρχουν σε περιοχές ή χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε συνδεμένες μ΄αυτήν ζώνες.
- Απαγόρευση της μεταφοράς κερδών από επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες και αναπτύσσουν δραστηριότητες στην Ένωση, σε επιχειρήσεις (μητρικές ή θυγατρικές ή ομίλους) που είναι εγκατεστημένες εκτός της Ένωσης, συνήθως σε φορολογικούς παραδείσους ή χώρες με χαμηλή φορολόγηση.
- Προώθηση της **εναρμόνισης** των **φορολογικών και κοινωνικών** καθεστώτων **των χωρών της Ένωσης σ΄ένα υψηλό** επίπεδο. Προϋπόθεση, για να μην αποβεί **βραχυπρόθεσμα αυτή η εναρμόνιση** σε βάρος της **ανταγωνιστικότητας των ασθενέστερων οικονομιών, είναι** να τεθεί σε νέα **βάση** η υπόθεση της **πραγματικής σύγκλισης των ευρωπαϊκών** οικονομιών.

Προτείνουμε μία **νέα πολιτική** της Ένωσης προς την Ανατολική Ευρώπη και τη Ρωσία, χωρίς διαχωρισμούς και επιλεκτικότητες, που θα έχει ως όραμα μία Ένωση από τον Ατλαντικό ως τα Ουράλια. Αυτή η πολιτική προϋποθέτει υψηλές μεταβιβάσεις πόρων και χρηματοδοτήσεων προς Ανατολάς, σεβασμό των δομών και των ιδιαιτεροτήτων στις οικονομίες των Ανατολικών χωρών, ριζική αύξηση του Κοινοτικού προϋπολογισμού, νέα προοδευτική και κοινωνική αντίληψη για την οικοδόμηση συνολικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και είμαστε επίσης αντίθετοι στην ενσωμάτωση των υπό ένταξη χωρών στο ΝΑΤΟ.

Η Ευρώπη μπορεί να αλλάξει με πρωταγωνιστή τις δυνάμεις της ευρωπαϊκής ριζοσπαστικής πολιτικής και κοινωνικής Αριστεράς.

Γι΄αυτό ο ΣΥΝ ως μέρος αυτής της ριζοσπαστικής Αριστεράς που μετέχει δραστήρια στην ομάδα της Ενωτικής Αριστεράς στο Ευρωκοινοβούλιο και στο Φόρουμ των νέων Αριστερών Δυνάμεων θα **εργαστεί:**

– Για μία ουσιαστικότερη συσπείρωση και τον ουσιαστικό συντονισμό στις θέσεις και στη δράση όλων των δυνάμεων της Ευρωπαϊκής ριζοσπαστικής Αριστεράς πέρα από διαφορές και ιδιαιτερότητες. Καμία μεμονωμένη δύναμη της ριζοσπαστικής Αριστεράς δεν μπορεί να επηρεάσει ουσιωδώς τις ευρωπαϊκές εξελίξεις. Αν θέλουμε να παρέμβουμε στο ευρωπαϊκό πλαίσιο ο μόνος δρόμος είναι: να ενώσουμε τις δυνάμεις μας. Κάθε άλλη επιλογή αφήνει τεράστιο χώρο στις κυρίαρχες δυνάμεις, αφοπλίζει αν δεν ακυρώνει την **Αριστερά** όχι μόνο σε ευρωπαϊκό αλλά και σε εθνικό επίπεδο. **Οφείλουμε ως δυνάμεις της ευρωπαϊκής ανταγωνιστικής Αριστεράς να καλύψουμε γοργά το χαμένο έδαφος, να σπάσουμε παλιές αντιλήψεις περιχαράκωσης, να αναπτύξουμε μία νέα συνολικότερη αντίληψη και συνείδηση ευρωπαϊκής παρέμβασης και δράσης, αν θέλουμε να καταστήσουμε πιο αποτελεσματικό και τον εθνικό μας αγώνα.**

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ: ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΥΠΟΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ.

- Σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση (και στη χώρα μας) ζουν και εργάζονται δεκάδες εκατομμύρια ξένοι, ως «σύγχρονο» υποπρολεταριάτο στις πιό βαριές, ανθυγιεινές και κακοπληρωμένες θέσεις εργασίας, συχνά χωρίς καθόλου εργασιακά δικαιώματα, χωρίς ασφάλιση, χωρίς ουσιαστικά πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα.

- Ο σύγχρονος νεοφιλελεύθερος καπιταλισμός, ενώ επιτρέπει την ελεύθερη πάνω από σύνορα κίνηση των κεφαλαίων σηκώνει όλο και ψηλότερα τείχη στη μετακίνηση των ανθρώπων. Τα σύνορα πέφτουν για το κεφάλαιο και γίνονται πιο αδιαπέραστα για τους πολίτες. Η «¨παγκοσμιοποίηση» είναι για το κεφάλαιο και όχι για τα θύματά του.

  Είμαστε ριζικά αντίθετοι σε μία ΕΥΡΩΠΗ που οικοδομείται ως φρούριο (Σένγκεν, Ευροπολ κ.λ.π.) απέναντι στους ξένους και επιβάλλει ή ανέχεται κάθε είδους διακρίσεις για όσους έχουν εγκατασταθεί στο εσωτερικό της.

- Η **μετανάστευση** δεν αντιμετωπίζεται με αυταρχικά, αστυνομικά μέτρα, αλλά με ένα νέο παγκόσμιο σχέδιο για την καταπολέμηση της διεθνούς φτώχειας και εξαθλίωσης. Διαφορετικά οι καταστάσεις θα γίνονται όλο και πιο εκρηκτικές.

- Σήμερα οι δυνάμεις της **μισθωτής εργασίας** έχουν σε κάθε χώρα της Ευρώπης και στην πατρίδα μας **πολυεθνική - πολυπολιτισμική σύνθεση**, κάτι που θα ενισχύεται στο μέλλον και διαμορφώνει νέους ριζικά όρους στον αγώνα και την προσπάθεια της Αριστεράς να εκφράσει τις πραγματικές δυνάμεις της μισθωτής εργασίας. Σήμερα ούτε τα κόμματα της ευρωπαϊκής ριζοσπαστικής Αριστεράς, ούτε τα συνδικάτα μπορούν να εκφράσουν τις δυνάμεις της μισθωτής εργασίας χωρίς να συνενώσουν στους κόλπους τους εγχώριους, αλλά και τους ξένους εργαζόμενους, που αποτελούν το πιο εκμεταλλευόμενο τμήμα του πληθυσμού.

Ο ΣΥΝ να **πρωτοπορήσει.** Να ανοίξει τις γραμμές του στους ξένους εργαζόμενους στη χώρα μας. Να εντείνει τον αγώνα για τη νομιμοποίησή τους και τη δημιουργική ένταξή τους στην κοινωνία.

Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ αλλά και τα συνδικάτα χρειάζονται μία νέα αντίληψη βάθους και προοπτικής για το θέμα των ξένων εργαζομένων.

III. Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΑΤΛΑΝΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ

- Τα Βαλκάνια εξελίσσονται σε **ζώνη ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, αναταραχών, εθνικών αντιπαραθέσεων, οικονομικής καθήλωσης και αστάθειας**. Καθοριστικός παράγοντας στην κατάσταση που δημιουργείται, οι **ιμπεριαλιστικές παρεμβάσεις**. Μετά το «κενό ισχύος» που προέκυψε από τη διάλυση του ανατολικού μπλοκ, τη ψυχροπολεμική διαίρεσή τους διαδέχθηκε η μετατροπή τους σε πεδίο στρατηγικών σχεδιασμών των ΗΠΑ και των μεγάλων ευρωπαϊκών δυνάμεων. Τα πετρέλαια των γειτονικών περιοχών - του Καυκάσου και της Κασπίας - και οι ανταγωνισμοί για τον έλεγχο των κοιτασμάτων, αλλά και των διαύλων ροής του «υγρού χρυσού», αναβαθμίζουν τη γεωστρατηγική και γεωοικονομική σημασία των Βαλκανίων. Η υπεράσπιση δήθεν των δικαιωμάτων των αλβανοφώνων του Κοσυφοπεδίου υπήρξε μόνο ως πρόσχημα.

- Ο Νατοϊκός πόλεμος κατά της Γιουγκοσλαβίας αποτέλεσε σταθμό στην πορεία των εξελίξεων: Μέσα από τις μεταβαλλόμενες βαλκανικές ισορροπίες και τη μεθοδευόμενη αναχάραξη των συνόρων, οι ΗΠΑ και οι δυνάμεις που συμπλέουν με αυτές, όπως η Γερμανία, Αγγλία και Γαλλία, διαμορφώνουν δομές εξάρτησης των χωρών της ευρύτερης περιοχής (Σύμφωνο Σταθερότητας, Νατοϊκά μορφώματα κ.λ.π.) ενώ τα νήματα που συνδέουν τους γεωστρατηγικούς σχεδιασμούς της Ουάσιγκτον με τα προβλήματα των ελληνοτουρκικών σχέσεων, το Κυπριακό και το Μεσανατολικό γίνονται ολοένα πιο φανερά.

- **Το «Σύμφωνο Σταθερότητας» συνεχίζει τον πόλεμο του ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια με άλλα μέσα**: Διεμβολίζει την οικονομική ενότητα του Βαλκανικού χώρου με την εξαίρεση της Γιουγκοσλαβίας και επιβάλει ένα καθεστώς προτεκτοράτου στο Κοσσυφοπέδιο, όπου οι διωγμοί κατά των υπολειμμάτων του Σερβικού πληθυσμού έχουν λάβει τη διάσταση εθνοκάθαρσης. Η σημερινή κατάσταση στο Κοσσυφοπέδιο διαψεύδει κατά τρόπο αδιαμφισβήτητο τις επαγγελίες του Συμφώνου για τη «διατήρηση της πολυεθνικής και πολυπολιτισμικής διαφορετικότητας των χωρών της περιοχής». Παρακολουθώντας χωρίς να αντιδρά την κατάσταση αυτή. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ συμμετείχε στο νατοϊκό πόλεμο του Κοσυφοπεδίου και η πολιτική της αποβλέπει στη διευκόλυνση των σχεδίων ευρωαντλαντικού άξονα και του ΝΑΤΟ για την ανατροπή του Μιλόσεβιτς και τον περαιτέρω διαμελισμό της Ο.Δ. της Γιουγκοσλαβίας.

- Η εμπέδωση της πρωτοκαθεδρίας του ΝΑΤΟ και των «ευρωατλαντικών δομών», μαζί με την αναγνώριση του ηγεμονικού ρόλου των ΗΠΑ στα πλαίσιά τους, αποτελούν τον πυρήνα του Συμφώνου. Οι ΗΠΑ και η Ε.Ε., δεν αναλαμβάνουν καμία συγκεκριμένη δέσμευση στον οικονομικό τομέα για την πολυδιαφημιζόμενη

«ανασυγκρότηση των Βαλκανίων». Δεσμεύσεις αναλαμβάνουν τα βαλκανικά κράτη, που υπόσχονται να εφαρμόσουν ένα σαφώς νεοφιλελεύθερο μοντέλο που θα βασίζεται στη δημιουργία «δυναμικών οικονομιών της αγοράς» με ανεπτυγμένο ιδιωτικό τομέα, ισχυρές κεφαλαιαγορές και εκτεταμένες ιδιωτικοποιήσεις. Το Σύμφωνο υπαγορεύει στις χώρες αυτές το δρόμο που οφείλουν να ακολουθήσουν, παραιτούμενες από το αναφαίρετο δικαίωμα οικονομικού και πολιτικού αυτοκαθορισμού. Βαδίζοντας με συνέπεια στον δρόμο της απαρέγκλιτης ΝΑΤΟϊκής πειθαρχίας που χάραξε με την ουσιαστική συμμετοχή της στον πρόσφατο πόλεμο, η κυβέρνηση Σημίτη έχει αναγάγει σε θεμελιακό κριτήριο της πολιτικής της τη συμμόρφωση με τις επιταγές του «Συμφώνου Σταθερότητας».

- **Η κυβέρνηση Σημίτη κινείται στη λογική του ηγεμονισμού.** Αναζητεί για την Ελλάδα, αξιοποιώντας τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα και την ένταξή της στους ευρωατλαντικούς θεσμούς, ένα ρόλο ηγεμονίας στη Βαλκανική ζώνη, την οποία αντιμετωπίζει ως «ενδοχώρα» για το ελληνικό κεφάλαιο. Η Ελλάδα από παράγοντας ειρήνης, σταθερότητας, συνανάπτυξης πολιτεύεται ως ο κατ΄εξοχήν εκφραστής της ευρωατλαντικής προσαρμογής, επιτείνοντας τις καχυποψίες και τις ανασφάλειες των λαών της Βαλκανικής.

Ο ΣΥΝ καταδικάζει και απορρίπτει το σχέδιο σταθερότητας στα Βαλκάνια.

Ο ΣΥΝ αντιπαραθέτει στην πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ την αντίληψη της σύγχρονης Αριστεράς για την Ευρώπη και την ανασυγκρότηση των Βαλκανίων. Αντίληψη που βασίζεται στην πολυμερή περιφερειακή, ισότιμη συνεργασία και συνανάπτυξη των χωρών της περιοχής και στον αυτοκαθορισμό της πορείας τους, χωρίς ξένες επεμβάσεις και δεσμεύσεις.

Οι ΗΠΑ, ο σκληρός πυρήνας της Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ ακολουθούν πολιτική κατακερματισμού των Βαλκανίων σε προτεκτοράτα των μεγάλων δυνάμεων. Η προώθηση της Βαλκανικής συνεργασίας και συνανάπτυξης, χωρίς κηδεμονίες και παρεμβάσεις τρίτων, αποτελεί την απάντηση στους κινδύνους αυτούς, στην προοπτική της δημιουργίας της Ευρώπης των λαών και των εργαζομένων της, που θα εκτείνεται από τον Ατλαντικό ως τα Ουράλια.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ

Η οικονομική και κοινωνική κρίση στη χώρα οξύνεται. Διευρύνονται και εντείνονται οι ταξικές και κοινωνικές αντιθέσεις. Παρά το γεγονός ότι η Ελλάδα συγκαταλέγεται μεταξύ των 25 πρώτων ανεπτυγμένων χωρών του ΟΟΣΑ η συμμετοχή της χώρας στον ευρωπαϊκό καταμερισμό της εργασίας βρίσκεται σε πορεία απόκλισης. Οι βίαιες διαρθρωτικές αλλαγές και οι γενικότερες αναπροσαρμογές που επιβάλλονται στην οικονομία στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης αλλάζουν τον παραγωγικό και κοινωνικό χάρτη της χώρας στους τομείς της βιομηχανίας των υπηρεσιών της αγροτικής οικονομίες, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αλλά και τη μισθωτή εργασία. Ενισχύεται η διείσδυση του πολυεθνικού και χρηματιστικού κεφαλαίου, οι συγχωνεύσεις και εξαγορά μεγάλων επιχειρήσεων από το ξένο κεφάλαιο. Στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεις του δημοσίου τομέα ιδιωτικοποιούνται ή τίθενται υπό τη κηδεμονία του μεγάλου κεφαλαίου. Μειώνεται η αγροτική παραγωγή και το αγροτικό εισόδημα. Ο ανταγωνισμός οδηγεί στο κλείσιμο χιλιάδων μικρομεσαίων

επιχειρήσεων. Στο εμπόριο ενισχύεται συνεχώς η κυριαρχία των πολυεθνικών κολοσσών, αυξάνει ο αριθμός τους. Ολες οι πλευρές της προστασίας του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος, παρουσιάζουν επιδείνωση. Απαιτείται μαζική λαϊκή ενεργοποίηση για να προστατευθεί το δομημένο και φυσικό περιβάλλον της Αττικής από τα ολυμπιακά έργα που γίνεται τοπίο κερδοσκοπικής δράσης μεγάλων οικονομικών και πολιτικών συμφερόντων.

Εντείνονται οι ταξικές ανισότητες. Τα φαινόμενα της φτώχειας, της ανεργίας και της εξαθλίωσης μεγάλων στρωμάτων του ελληνικού πληθυσμού και ιδιαίτερα της ανεργίας στη νεολαία και στον γυναικείο πληθυσμό, διευρύνονται, ως αποτέλεσμα της αναδιανομής του εισοδήματος υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου και των νεοφιλελεύθερων όρων προσαρμογής των ευρωπαϊκών οικονομιών στην πορεία για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Το βιοτικό επίπεδο του ελληνικού λαού και ειδικότερα των μισθωτών, των συνταξιούχων και των αγροτών χειροτερεύει. Η κυβερνητική πολιτική με τη συνδρομή της Ν.Δ. και του κυβερνητικού συνδικαλισμού επέβαλε μεγάλες αντεργατικές ανατροπές στο καθεστώς των εργασιακών σχέσεων. Στο όνομα της ευελιξίας της αγοράς κατάργησε το 8ωρο, νομιμοποίησε την ελαστικότητα στην εργασία και τη μερική απασχόληση και πέρασε συντηρητικές ρυθμίσεις στη φορολογία και την κοινωνική ασφάλιση. Η πολιτική του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. στο πεδίο των στρατηγικών επιλογών ταυτίζονται.

Οι αντιθέσεις που εκδηλώνονται μεταξύ των δύο κομμάτων εξουσίας αφορούν κυρίως δευτερεύοντα ζητήματα διαχείρισης του συστήματος και η σύγκρουσή τους εκφράζει τον αγώνα για την εξουσία και την εξάρτησή τους από διαφορετικές ομάδες οικονομικών συμφερόντων.

Οι αντιθέσεις επίσης που εμφανίζονται στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ αντανακλούν δυσαρέσκειες και αντιδράσεις της κοινωνικής του βάσης, τα συμφέροντα της οποίας έρχονται σε ρήξη με τις νεοφιλελεύθερες επιλογές της κυβέρνησης Σημίτη, αφού το ΠΑΣΟΚ εξακολουθεί να συσπειρώνει στους κόλπους του ευρύτατες δυνάμεις της μισθωτής εργασίας και των μικρομεσαίων στρωμάτων στο εμπόριο, στη βιοτεχνία και στην αγροτική οικονομία, αλλά και δυνάμεις της διανόησης.

Το ΠΑΣΟΚ και η Ν.Δ. ως βασικοί πόλοι του δικομματικού συστήματος έχουν ταυτόσημη σχεδόν πολιτική, αλλά ως πολιτικοκοινωνικοί σχηματισμοί διαφέρουν. Η πολιτική μας απέναντι στο ΠΑΣΟΚ πρέπει να παίρνει υπόψη της την ιδεολογική και πολιτική διαφορετικότητα των δύο κομμάτων.

Η κυρίαρχη κατεύθυνση του δικομματικού συστήματος σήμερα εκφράζεται με την πλήρη αποδοχή και εφαρμογή των στρατηγικών κατευθύνσεων του ευρωπαϊκού νεοφιλελευθερισμού στα πλαίσια των συνθηκών του Μάαστριχτ, του Αμστερνταμ, και του «Συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης». Βασικός στόχος της πολιτικής τους είναι η λεγόμενη ισότιμη συμμετοχή του ελληνικού καπιταλισμού στην ΟΝΕ και η ενσωμάτωσή της στο υπό διαμόρφωση σύστημα του ευρωπαϊκού καταμερισμού εργασίας.

Το ΠΑΣΟΚ από ένα μικροαστικό σοσιαλδημοκρατικό πολιτικό σχηματισμό με ριζοσπαστικά συνθήματα, αλλά και προοδευτικές προσεγγίσεις σε ορισμένα ζητήματα που εξέφραζαν παλαιότερα ώριμα δημοκρατικά αιτήματα της ελληνικής κοινωνίας, έχει σήμερα μετεξελιχθεί σε ένα κόμμα που η πολιτική του είναι βαθιά

αντιλαϊκή, αποβλέπει στην ανασυγκρότηση του κεφαλαίου στις νέες συνθήκες, είναι ενσωματωμένη στο ιδεολογικό και πολιτικό πλαίσιο του ευρωαντλαντικού νεοφιλελευθερισμού και η ηγεσία του απολαμβάνει της εμπιστοσύνης, στηρίζεται από τις δυνάμεις του μεγάλου κεφαλαίου και της νέας τάξης πραγμάτων.

Η πολύχρονη παραμονή του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία αλλά και η ίδια φύση της πολιτικής που διευκόλυνε το χτίσιμο μηχανισμών μιας πρωτοφανούς και εκτεταμένης διαφθοράς του δημόσιου βίου, συναλλαγής και διαπλοκής με ομάδες της οικονομικής και χρηματιστικής ολιγαρχίας, των ιδιωτικών μέσων μαζικής ενημέρωσης, διαμόρφωσης και ελέγχου ενός εκτεταμένου ιστού κυβερνητικών συνδικαλιστών που ενεργούν ως απολογητές των νεοφιλελεύθερων κυβερνητικών πολιτικών και του δικομματισμού προωθώντας τη χειραγώγηση των εργαζομένων στην ιδεολογία της ταξικής συνθηκολόγησης του κοινωνικού διαλόγου της αποδυνάμωσης ή της παραίτησης από τους συνδικαλιστικούς και εργατικούς αγώνες.

Οι κοινωνικές δυνάμεις της αριστεράς και το δημοκρατικό ταξικό σ.κ. πρέπει να οριοθετήσουν ένα μέτωπο αδιάλλακτης πάλης κατά του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού στη βάση μιας συνδικαλιστικής ενότητας των εργαζομένων που θα υπηρετεί τα συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Τα εκτεταμένα παραδοσιακά μικρομεσαία επαγγελματοβιοτεχνικά και εμπορικά στρώματα χάνουν τον παλιό ρόλο τους, **κλυδωνίζονται σφοδρά** από τον καπιταλιστικό εκσυγχρονισμό και μεγάλα τμήματά τους αισθάνονται την έλλειψη παρόντος και μέλλοντος ενώπιον των ταχύτατων «εκσυγχρονισμών» και αναδιαρθρώσεων στους διάφορους κλάδους. Τα περισσότερα από αυτά τα στρώματα επιχειρούν να επιβιώσουν μέσω της **φοροδιαφυγής**, της **παραοικονομίας** και τον **περιορισμό** των **δικαιωμάτων όσων μισθωτών απασχολούν**. Η αβεβαιότητά τους επιτείνεται από την έλλειψη πολιτικών για τη στήριξή τους.

Ο αγροτικός κόσμος με τον μικρό κλήρο και την οικογενειακή εκμετάλλευση, ο οποίος έχει ειδικό βάρος σ΄αυτή τη χώρα, έχει όλο και λιγότερο μέλλον. Η απουσία κρατικών πολιτικών στήριξης και αναδιάρθρωσης μαζί με τη συρρίκνωση - φιλελευθεροποίηση της ΚΑΠ και το άνοιγμα της ευρωπαϊκής αγοράς στον παγκόσμιο ανταγωνισμό, επιτείνουν τα προβλήματα.

- Οι νεοφιλελεύθερες αλλαγές στη χώρα μας έγιναν δυνατές χάρις στην ιδεολογική και πολιτική υποχώρηση της Αριστεράς και του ταξικού συσχετισμού δυνάμεων, **αλλά** και στον αποτελεσματικό έλεγχο από το ΠΑΣΟΚ του συνδικαλιστικού κινήματος, των κοινωνικών φορέων και τη βαθύτατη συντηρητική στροφή των ηγεσιών τους.

- Οι αντιστάσεις που συνάντησαν αυτές οι αλλαγές ήταν, ορισμένες φορές, πολύ εκτεταμένες και σε **βάθος,** από **κινήματα και κοινωνικούς αγώνες,** με πιο χαρακτηριστικά τα κινήματα κατά των **ιδιωτικοποιήσεων,** τα κινήματα στην **παιδεία** και τους **αγροτικούς αγώνες.**

- Απέναντι σ΄αυτούς του αγώνες, το κράτος και η κυβέρνηση του κ. Σημίτη αντέταξαν με **στρατηγική όραση** ένα ωμό αυταρχισμό, μία άνευ προηγουμένου αδιαλλαξία και την απροκάλυπτη αστυνομική τρομοκρατία. Στόχος: Να

αποδείξουν ότι ο **«μονόδρομος»** θα επιβληθεί έναντι οποιουδήποτε τιμήματος, οποιουδήποτε κόστους και με τη χρήση χωρίς κανέναν ενδοιασμό όσης βίας κριθεί **απαραίτητο** να χρησιμοποιηθεί. Η κύρια προσπάθεια κατέτεινε να συγκρατηθούν και να αποδυναμωθούν πλήρως οι αντιστάσεις πριν **πολλαπλασιαστούν** και **ξεσπάσουν** ως ανεξέλεγκτο κύμα, θέτοντας σε δοκιμασία το νεοφιλελεύθερο σχέδιο. Σ'αυτό βοήθησαν πολύ σημαντικά τα μέσα μαζικής ενημέρωσης του δικομματισμού που λειτούργησαν, και συνεχίζουν να λειτουργούν, ως «μαζικός κατασκευαστής συναινέσεων» γύρω **από** τις νεοφιλελεύθερες επιλογές και ως οδοστρωτήρας κατασυκοφάντησης ή περιθωριοποίησης κάθε διαφορετικής εναλλακτικής τοποθέτησης.

- Οι πολιτικές, οι **«αναδιαρθρώσεις»** και **«ευελιξίες»** της δεκαετίας του '90 έχουν αλλάξει ριζικά και έχουν οδηγήσει σε **μεγάλη κατάτμηση την κοινωνική διάρθρωση της χώρας**. Τα **παραδοσιακά μικρομεσαία επαγγελματοβιοτεχνικά** στρώματα των πόλεων καταστρέφονται ή υποβαθμίζονται, την ίδια ώρα που μέσα από τους κόλπους τους ξεχωρίζουν και αναπτύσσονται, επωφελούμενα των «εκσυγχρονισμών», νέα δυναμικά και ανερχόμενα μεσοστρώματα. Ο ίδιος δυϊσμός τείνει να εμφανίζεται και στον **αγροτικό κόσμο**, όπου η παραδοσιακή οικογενειακή αγροτική εκμετάλλευση, με ένα περιορισμένο αγροτικό κλήρο, γίνεται όλο και πιο προβληματική.

- Οι **κατατμήσεις** πολλαπλασιάζονται και στους κόλπους της **μισθωτής εργασίας,** διαμορφώνοντας μία νέα κατάσταση, που αυξάνει συνολικά την εκμετάλλευσή της, δυσχεραίνοντας παράλληλα τους όρους ενοποίησης, οργάνωσης και αντίστασής της. Σήμερα, περιορίζεται, σχετικά, ο αριθμός όσων μισθωτών έχουν **πλήρη απασχόληση,** ενώ αυξάνεται το σχετικό βάρος όσων, παρά τη θέλησή τους, εργάζονται με **μερική απασχόληση** και κάτω από τις πιο δυσμενείς συνθήκες. Οι πλείστες των νέων θέσεων εργασίας που δημιουργούνται στις σημερινές συνθήκες είναι θέσεις **μερικής ή προσωρινής απασχόλησης.**

ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΠΛΟΚ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

Το εκλογικό αποτέλεσμα της 9ης Απριλίου που σημαδεύτηκε από τη συνολική αποχώρηση της εκλογικής δύναμης της αριστεράς και την εκλογική ενίσχυση του δικομματισμού ανέδειξε όχι μόνο την ανθεκτικότητα του συστήματος του δικομματισμού, αλλά και τη δυνατότητα να ισχυροποιεί την εκλογική του δύναμη στα πλαίσια μάλιστα μας σκληρής νεοφιλελεύθερης και αντιλαϊκής πολιτικής.

Η επικυριαρχία του δικομματικού συστήματος, το οποίο απέδειξε για άλλη μια φορά ότι διαθέτει υπολογίσιμες δυνάμεις στους μισθωτούς, τα μικρομεσαία στρώματα και τον αγροτικό κόσμο πρέπει να εκτιμηθεί ότι δεν προκύπτει μόνο από τα διλήμματα που θέτει ο ληστρικός εκλογικός νόμος ή οι δυνάμεις χειραγώγησης του πολιτικού φρονήματος και οι μηχανισμοί εξάρτησης και καταπίεσης, αλλά είναι πριν από όλα αποτέλεσμα της ιδεολογικής και πολιτικής κρίσης, της πολυδιάσπασης και των εμφύλιων αντιπαραθέσεων της αριστεράς, της αδυναμίας της να διαμορφώσει και να προτείνει στον ελληνικό λαό ένα ρεαλιστικό σχέδιο προοδευτικής εναλλακτικής πρότασης ικανής να εκφράσει με σύγχρονους όρους τις σύγχρονες ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας στα πλαίσια των σύνθετων προβλημάτων και αντιθέσεων που θέτει η διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Ο ΣΥΝ παλεύει για τη διαμόρφωση ενός **νέου προοδευτικού πολιτικού και κοινωνικού μπλόκ** και μιας **νέας προοδευτικής κοινωνικής πλειοψηφίας**, ικανής να προωθήσει ένα σχέδιο βαθιών δημοκρατικών αλλαγών σε όφελος του λαού και του τόπου.. Αυτό το νέο μπλόκ και η νέα πλειοψηφία θα συγκροτούνται μέσα από μεγάλες **συγκρούσεις** και ρήξεις με την υπάρχουσα κατάσταση, **μέσα από πολιτικές και κοινωνικές ανακατατάξεις** που θα αλλάζουν ριζικά τους πολιτικούς και κοινωνικούς συσχετισμούς μαζί με το ιδεολογικό, πολιτικό, ηθικό και πολιτιστικό κλίμα μέσα στην κοινωνία στη βάση των αξιών, της αλληλεγγύης, της δικαιοσύνης, της οικολογίας, της κοινωνικής αλλαγής και θα φέρουν στο προσκήνιο της ιστορίας τη συμμαχία των εργαζομένων και των μεσαίων στρωμάτων της πόλης και του χωριού των δυνάμεων του πολιτισμού και της επιστήμης.

Το νέο προοδευτικό πολιτικό και κοινωνικό μπλοκ θα συγκροτείται σε **σύγκρουση** με τις κυρίαρχες επιλογές και τις δυνάμεις του ιμπεριαλισμού και του νεοφιλελευθερισμού και από δυνάμεις που πρωτίστως ενδιαφέρονται για την **ανανέωση και εμβάθυνση της** ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ και της ΛΑΪΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ, ώστε οι τελευταίες να αποκτήσουν υπόσταση και νόημα στις συνειδήσεις των πλατιών λαϊκών στρωμάτων που απωθούνται και αποξενώνονται. Από δυνάμεις, τέλος, που μπορούν να **συγκλίνουν** ουσιαστικά σ' ένα προοδευτικό, ριζοσπαστικό, προγραμματικό πλαίσιο αλλαγών και αλλαγής στην πορεία της χώρας στην κατεύθυνση αμφισβήτησης της κυριαρχίας των πολυεθνικών και των μονοπωλίων, της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης.

Γι΄αυτό ο ΣΥΝ θεωρεί ότι με το **ΠΑΣΟΚ** και την ηγεσία του, τις πολιτικές επιλογές και πρακτικές του **δεν υπάρχει καμμία απολύτως βάση για συγκλίσεις και συνεργασίες.** Αντίθετα, κάθε άλλη στάση καλλιεργεί συγχίσεις, καχυποψίες και απογοητεύσεις στον κόσμο της αριστεράς, καθιστά τον ΣΥΝ μέρος του προβλήματος και όχι παράγοντα διεξόδου. Μας **αποξενώνει** από πλατιά λαϊκά στρώματα που διαφοροποιούνται από την κυβερνητική πολιτική. Απέναντι στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και συνολικά το δικομματισμό, ο ΣΥΝ θα παραμείνει μία δύναμη αμφισβήτησης και ανατροπής, δύναμη δομικής και **ουσιαστικής προγραμματικής αντιπολίτευσης, με** εναλλακτικές προοδευτικές προτάσεις από τη σκοπιά μιας συνολικής προοδευτικής εναλλακτικής λύσης για τη χώρα μας στην πορεία των αγώνων για την Ευρώπη των λαών και των εργαζομένων.

- Αλληλένδετες **προϋποθέσεις** για μία νέας προοδευτική και κοινωνική πλειοψηφία είναι:

- Η **ήττα** της πολιτικής της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Η **υποχώρηση** και **συνολική ήττα** του δικομματισμού. Μία τέτοια εξέλιξη θα δημιουργεί το έδαφος για συνολικές ανακατατάξεις και ιδιαίτερα για θετικές μετατοπίσεις κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων που μπορούν να διευκολύνουν προοδευτικές εξελίξεις.
- Η ανασυγκρότηση, η αντεπίθεση και μία νέα ανάπτυξη των κοινωνικών αγώνων και του εργατικού κινήματος. Το προοδευτικό πολιτικό και κοινωνικό μπλοκ δεν είναι απλώς **μία** υπόθεση κορυφών και πολύ περισσότερο δημοσίων σχέσεων. Είναι μία υπόθεση που αφορά πρώτα από όλα την κοινωνία και τις χειραγωγούμενες κοινωνικές τάξεις και στρώματα. Βασική επιδίωξη μία **νέα μεγάλη κοινωνική συμμαχία** της μισθωτής εργασίας με τα μικρομεσαία

στρώματα του επαγγελματοβιοτεχνικού και αγροτικού κόσμου της χώρας στη βάση ενός προοδευτικού σχεδίου.

- **Θεμελιακός** παράγοντας **η ενίσχυση του** ΣΥΝ χωρίς την οποία μία εναλλακτική προοδευτική απάντηση δεν μπορεί να αποκτήσει σύγχρονο δημοκρατικό προοδευτικό περιεχόμενο και βιώσιμη προοπτική. Η **πρόκληση για** το ΣΥΝ: να καταστεί με τις ιδέες, τις προτάσεις, τους αγώνες και τη συγκρότηση του **πρωτοποριακή** δύναμη στον αγώνα για μία προοδευτική στροφή στη χώρα μας και ο **καταλύτης** μιας νέας προοδευτικής πλειοψηφίας.
- Το εκλογικό αποτέλεσμα ανάδειξε την ανάγκη να διατυπωθεί μια θαρραλέα και σαφής πολιτική απέναντι στο ζήτημα του διαλόγου της κοινής δράσης και της συνεργασίας όλων των δυνάμεων πρώτα από όλα της Αριστεράς.
- Η επίτευξη της κοινής δράσης της αριστεράς αποτελεί σήμερα θεμελιακό όρο της ήττας της πολιτικής του διακομματισμού και της ανατροπής του και ταυτόχρονα προϋπόθεση κατάκτησης της κυβερνητικής εξουσίας από τις δυνάμεις εκείνες που είναι σε θέση να εγγυηθούν μια άλλη πολιτική υπέρ του λαού. Οποιος, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο αρνείται την κοινή δράση της αριστεράς, αντικειμενικά διευκολύνει τη διαιώνιση του συστήματος του διακομματισμού και της πολιτικής του!
- Η δύναμη και η κυριαρχία του δικομματισμού στη χώρα μας, αντανακλά στην ουσία, από τη μια μεριά, την αδυναμία της αριστεράς να συγκροτίσει μια ενιαία και αξιόπιστη εναλλακτική στρατηγική που να εκφράζει τη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ που έχει ανάγκη ο τόπος και από την άλλη αντανακλά την αδυναμία της να απαντήσει θετικά στο πρόβλημα της κοινής δράσης και της συνεργασίας της. Ο ΣΥΝ δεσμεύεται να αναπτύξει τις αναγκαίες πρωτοβουλίες προς το ΚΚΕ, το ΔΗΚΚΙ και τις άλλες δυνάμεις της Αριστεράς, που είναι εκτός κοινοβουλίου για να ανοίξει αμέσως ένας ειλικρινής και ουσιαστικός διάλογος με στόχο τη σύμπτυξη ενός μεγάλου μετώπου της αριστεράς και της οικολογίας.

- Το **ΚΚΕ,** παρά τις ισχυρές **αντιστάσεις** του στις κυρίαρχες πολιτικές, τη **νεοφιλελεύθερη** και **νέο-ατλαντική** επικυριαρχία, παραμένει **προσκολλημένο στα αποτυχημένα πρότυπα του «υπαρκτού σοσιαλισμού».** Διακρίνεται από έντονες τάσεις **ηγεμονισμού** και μιας **εμπαθούς επιθετικότητας** κατά του ΣΥΝ. Οι τελευταίες **πολιτικές** παρεμβάσεις της ηγεσίας του, σε σχέση με τις δυνάμεις της Αριστεράς, **περιέχουν νέα** στοιχεία, τα οποία, **όμως**, **προκειμένου** να εκτιμηθούν, **χρειάζεται** να **επιβεβαιωθούν** στην πράξη. **Το εκλογικό** αποτέλεσμα και η καθήλωση των δυνάμεων **του έδειξε** τα όρια της λαθεμένης **πολιτικής** του ηγεμονισμού και της άρνησης του διαλόγου και της κοινής δράσης των αριστερών δυνάμεων

- Το **ΔΗΚΚΙ** ιδρύθηκε, με πρωτοβουλία του προέδρου του, ως αντίδραση στο νεοφιλελεύθερο κύμα της δεκαετίας του '90, για να εκφράσει με ριζοσπαστικότερο τρόπο το «παλιό» ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του '80. Αντιπροσωπεύει σήμερα, κυριως, φτωχά λαϊκά στρώματα από τον παλιό κοινωνικό χώρο του ΠΑΣΟΚ, τα οποία πιέζονται και αντιδρούν στην πολιτική της κυβέρνησης Σημίτη. Η κοινωνική βάση του ΔΗΚΚΙ παραμένει ασταθής και οι θέσεις του που διαπερνώνται από έντονη ασάφεια και στοιχεία «εθνοκεντρισμού», παρουσιάζουν ρευστότητα και βρίσκονται υπό διαμόρφωση. Ο αποκλεισμός του από τη Βουλή δείχνει τα όρια βιωσιμότητας των πολιτικών σχηματισμών χωρίς στέρεη ιδεολογική και πολιτική ενότητα.

- Η ανάπτυξη φυσιολογικών σχέσεων διαλόγου και κοινής δράσης με το ΚΚΕ, το ΔΗΚΚΙ και τις άλλες δυνάμεις της αριστεράς, κατ' αρχήν μπορεί να συμβάλει ώστε να παραμεριστούν προκαταλήψεις, τάσεις περιχαράκωσης, ηγεμονισμού και αυτάρκειας και να ανοίξουν μέσα από τις διαφορετικότητες νέοι δρόμοι συνεργασιών σε μία σύγχρονη δημοκρατική, αριστερή ριζοσπαστική κατεύθυνση, οι οποίοι θα επιδρούν θετικά σε ευρύτερες προοδευτικές ανακατατάξεις και ευρύτερες προοδευτικές συσπειρώσεις. **Πεποίθησή μας είναι ότι οι δυνάμεις της Αριστεράς δεν μπορούν να ανοίξουν δρόμου για το αύριο του 21ου αιώνα, αναζητώντας τις απαντήσεις στα σύγχρονα προβλήματα της προόδου και του σοσιαλισμού σε πρότυπα του παρελθόντος.** Η προοδευτική λύση και ο αγώνας για τον σοσιαλισμό του 21ου αιώνα οφείλει να διδαχθεί πολλά από τις εμπειρίες του **παρελθόντος** αλλά και από τις σύγχρονες ανάγκες και τις απαιτήσεις τόσο του παρόντος, όσο και του ορατού μέλλοντος.